

VIII

Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ (2018-2019) ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ - ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ – ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑΣ

(ΚΦΛ03 - ΜΦΛ03 - ΓΦΛ03: ΕΠΟΣ)

(Ε. Καραμαλέγκου)

P. VERGILI MARONIS, *AENEIS*

LIBER XII – ΒΙΒΛΙΟ XII

Ερμηνευτικός σχολιασμός του τέλους του Βιβλίου XII (τέλος της *Αινειάδας*: στ. 926 κ.ε.):

Κατά τη μονομαχία Αινείας – Τύρνου, η οποία θα κρίνει την έκβαση του πολέμου Τρώων και Λατίνων (κατοίκων του Λατινικού εδάφους), επικρατεί ο Αινείας. Είναι έτοιμος να ανταποκριθεί στις ικεσίες του Τύρνου και να του χαρίσει τη ζωή. Το λάφυρο όμως που φέρει ο Τύρνος από τον άγριο φόνο του Πάλλαντος, αλλάζει την απόφαση του Αινείας και ο τελευταίος θανατώνει τον Τύρνο.

Το όλο εγχείρημα παρουσιάζεται ως απόφαση του Διός και του *Fatum* για την απρόσκοπτη πραγματοποίηση των πεπρωμένων, τα οποία έχουν αποφασίσει την «επιστροφή» (σύμφωνα με την βιργιλιανή εκδοχή του μύθου του Δαρδάνου) και την εγκατάσταση των Τρώων στο ιταλικό έδαφος.

Ο Αινείας με την πράξη αυτή επιβεβαιώνει την ιδιότητα του *pius Aeneas*, ο οποίος υπακούει στη βούληση των θεών, και λειτουργεί σύμφωνα με τις επιταγές της αρετής της *fides* απέναντι στο σύμμαχό του και πατέρα του Πάλλαντος αρκάδα βασιλιά Εύανδρο. Ο ποιητής συγκεντρώνει την προσοχή του στη μεγάλη σημασία που αποδίδεται στη ελληνοτροϊκή συμμαχία και τη συμβολική αξία της διαμονής των Ελλήνων στα μέρη που θα αποτελέσουν τα εδάφη της μελλοντικής Ρώμης.

Ο Τύρνος με τον θάνατό του κατατάσσεται στην κατηγορία των νεαρών ηρώων της *Αινειάδας* (μυθικών και ιστορικών προσώπων) που βρίσκουν τραγικό θάνατο και αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη ευαισθησία από τον ποιητή.